

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četrt-
letno Din 8.—, inozemstvo
Din 64.—

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon interurban 113

Cena inseratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četrt strani
Din 350.—, Mali oglasi be-
seda Din 1.—, stalnim popust

Branitelji grozodejstev v Mehiki.

Mehika je že več kot 20 mesecev pozorišče velikih grozodejstev. Predmet, in sicer trpeči predmet teh grozodejstev so verni katoličani, zlasti katoliški duhovniki. V tej ameriški državi se vrši pravcato preganjanje kristjanov, ki je podobno onemu iz prvih stoletij krščanstva, ter ga v marsičem nadkriljuje.

Preganjanje katoliške Cerkve v Mehiki.

Lovijo in zapirajo se duhovniki samo radi tega, ker so duhovniki in ker se nočejo izneveriti visokim nalogam in dolžnostim svojega poklica. Če policijski organi ali njihovi špijoni zalotijo kakšnega duhovnika pri opravljanju daritve sv. maše ali pri delitvi sv. zakramentov, ga takoj odvedejo v zapor, odkoder vodi samo ena pot, in sicer tista, ki vodi na morišče. Zadostuje samo fotografija prvega sv. obhajila, ki ga duhovnik deli otrokom, da dotičnega duhovnika zaprejo in obsodijo na smrt.

V Mehiki se ponavljajo prizori, ki so se dogajali v katakombah, kamor so se v prvih krščanskih stoletjih za časa preganjanj zatekli kristjani, da morejo prisostovati službi božji. Vdrlji so med nje vojaki ter pograbilili vse, katerim se ni posrečilo najti zavetja na kakšnem varnem in skritem kraju. Usodo teh starih kristjanov delijo sedaj katoličani v Mehiki. Delijo njihovo usodo ter so jim tudi slični v čednostih, zlasti v zvestobi do vere in cerkve in v ljubezni do Boga. »Živel Kristus Kralj!«, to je geslo, s katerim na ustnicah umirajo katoličani v Mehiki: duhovniki, možje, žene, mladeniči, celo tudi nedoletni otroci.

Nasilstva, ki jih v Mehiki nad katoliško cerkvijo izvršuje protiversko framaonstvo in z njim združeni boljševizem, so sramota za sedanjost, ki se ponša s tem, da je doba kulture, svobode in napredka. Značilno je, da ravno tisti krogi v Evropi in v Ameriki, ki smatrajo svobodomiselnost, kulturnost in naprednost kot svojo patentirano lastnino, dogodke v Mehiki ali zamlčujejo, ali pa olepšujejo. Časniki teh krogov stavljajo svoje predale na razpolago mehiškemu tiranu predsedniku Callesu, da v javnosti očrni tiste, katere krvavo preganja, zatira in ubija.

»Jutro« objavljaja obrambo Callesa.

Ljubljansko glasilo samostalne demokratske stranke in z njo združene Radičeve stranke ni nikdar izgovorilo besede v obrambo trpinčenih in preganjanih

katoličanov v Mehiki. Njemu so pri srcu tisti, ki se z njimi surovo postopa v beogradski Glavnjači, za preganjanje in morenje v Mehiki pa njegovo človekoljubno srce nima nič enega jačjega utripa. Nasprotno njegovo za kulturo vneto in v čistem človekoljubju se topeče srce se ogreva za nasilnika Callesa in njegovo postopanje proti katoliški cerkvi, ki ga imenuje »takozvano preganjanje«. Zato je »Jutro« v svoji številki dne 13. aprila objavilo obrambo, ki jo je Calles dal priobčiti v angleškem listu »Daily Express«.

Callesova obramba je za njega največja obtožba. Calles priznava, da je mogoče, da je bil tu in tam res ustreljen kakšen duhovnik, vendar pa se je to dogodilo v odprtem boju, to je tam, kjer se je duhovščina udeleževala bitk z orožjem. Drzna laž je to, ki je nje sposoben samo kak framaon in boljševik. Duhovniki, ki so bili zaprti in ustreljeni, so to pretrpeli ne radi tega, ker so se udeleževali bitk z orožjem, marveč radi tega, ker so hoteli ostati duhovniki, ker so čitali sv. mašo v zasebnih hišah ter delili vernikom sv. zakramente. Kako brezstidno Calles zanika in laže, se vidi iz njegovega poročila samega. Najprej izjavlja, da je mogoče, da je bil kak duhovnik ustreljen; potem dostavlja, da število takih duhovnikov ni dognano; naposled priznava, da je to število zelo skromno, ker znaša samo 50 mož. Kakor da bi 50 umorjenih duhovnikov bilo tako malo število! Pa bilo jih je več, bilo jih je 150 in še več. Kaj pa je s tistimi množicami katoličanov, ki jih je Calles dal umoriti po svojih vojaki? Kdo bi jih preštel?

Calles izjavlja, da hoče on, ne pa cerkev in njeni verniki, določiti, koliko duhovnikov smejo verniki imeti in v kakšnem oblačilu smejo duhovniki hoditi med vernike. Vse cerkveno premoženje, ki je bilo namenjeno za vzdrževanje šol, bolnišnic in sirotišnic, vse je država zaplenila, oropala vse cerkve. In Calles se spričo tega še drzne govoriti o premoženju cerkve v Mehiki!

Z obrambo Callesa je »Jutro« spet pokazalo svoje globoko krščansko srce. — Kdor zagovarja slaba dejanja, postane s tem sokrivec. Kdor objavlja obrambo preganjanja kristjanov, razkriva s tem svoje tajne želje, ki počivajo na dnu njegovega »krščanskega srca«. Ako bi naši liberalci imeli priliko in moč, ali ne bi sami začeli vršiti dejanja, katera zagovarjajo, ko se vršijo v Mehiki? Razkrili

ste se, in sicer do golega, vi dobri katoličani iz samostalne demokratske in Radičeve stranke, ki vam je »Jutro« glasilo in vodilo.

RAZGOVORI

Po končani seji v posojilnici, kjer so možje naši znanci reševali prošnje za posojila, so še malo posedeli in načelnik je načel debato o posojilu, ki ga država najema v Angliji.

»Kaj mislite, možje, 50 milijonov funtov, to je 13 milijard dinarjev našega denarja, misli najeti naša država v Angliji! Kaj sodite vi o tem?«

Gospodar je prvi izpregovoril: »Prvo je treba povdariti, da je predvsem zelo veselo dejstvo to, da ima naša država danes v Angliji in v Ameriki toliko kredita, da jim ti ljudje, ki dajejo denar le zanesljivim državam, ponujajo tako visoko svoto!«

»Pa jih ne slišiš nasprotnikov, kako ti javkajo in vpijejo zoper to posojilo!«

Bivši radičevcec je imel pretekli teden obisk, in ga je liberalni učitelj skušal pregovoriti ravno zaradi posojila, da naj zapusti zoper vrste SLS.

»Poznamo te nasprotnike! To-le ti povem, da jih boš poznal! Nam neukim ljudem vpijejo, kako bo to posojilo državi škodilo, izobraženim meščanskim krogom pa, ki bi jim tega ne verjeli, govoričijo, da do posojila itak ne pride, ker ga bo Italija preprečila. Italija je pa danes taka naša prijateljica, da nam nič drugega ne želi. Če je torej zoper posojilo, je jasno kot na dlani, da je potem posojilo za nas dobro! Angleži tudi ne bi potem pustili Mussoliniju, da bi tako slino cedil po naših krajih, kjer bi bil založen angleški denar!«

»Toda pogoji so sramotni! Pucelj pravi, da bomo postali — zamorci, sužnji, zaradi tega!«

»Pucelj že ve, kako je biti v sužnosti, saj do danes še ni bil samostojen, preje je bil odvisen od Žerjava, pozneje od Radiča, danes pa je od obeh! Toda pogoji pa končno le niso tako hudi: Stare dolgove z Anglijo je treba urediti državi kot tudi onim velepodjetjem, ki so na Angleško dolžna, to je pravilno. Naš denar mora postati stalne vrednosti kot zlato in se njena vrednost ne sme izpreminjati. Tudi to je zelo dobro. — Posojilo se mora uporabiti za dvig produkcije, da se bo več pridelalo, da se bo lažje prodajalo. Zato se mora posojilo uporabiti za zboljšanje zemlje, za regulacijo rek in potočkov, za ureditev cest in železnic, za nove